

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. IV. An præfata propositio dignasit graviori censura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

26. Circa id vero, quod subiungit illud argumentum, supponendo, quod qui violat legem ex contemptu peccat mortaliter, videndus est P. Suarez lib. 3. de legib. cap. 28. vbi distinguit inter contemptum rei præceptæ, & contemptum legis, aut præcepti, vt respicit legislatorem: asseritque posse non esse peccatum mortale contemptum rei præceptæ, eo quod res præcepta habeat aliquem defectum, aut imperfectionem, ratione cuius rem præceptam non dedecet contemptus internus. Rursus contemptus, præcepti, vt respicit legislatorem, vel potest esse contemptus personæ, vel contemptus legislatoris, vt talis, siue contemptus iurisdictionis, quæ quidem est a Deo. Primo modo potest non esse peccatum læthale, quatenus persona legislatoris habeat aliquem defectum, ratione cuius mereatur talem contemptum internum. At vero secundo modo est peccatum mortale, quia sic contemnitur ipsa Prælatio, & iurisdictione.

Suar.

CAPVT IV.

*An præfata propositio digna sit
graviore censura?*

SUMMARIUM.

*Opinio negans gravem obligationem ex
præcepto Ieiunij, an sit temeraria?
num. 28.*

*Propositio affirmans obligationem ser-
vandi festa, an sit de fide? n. 29.*

*Opinio negans talem obligationem vi-
detur erronea num. 30. & seqq.*

*Stare potest, quod respectu alicuius
erronea non sit. num. 33.*

27. **S**anctissimus Dominus Inno-
centius XI. eas propositiones in hoc decreto damnat vt mini-

*num, tamquam scandalosas, & dum
vitur eo termino, vt minimum,
fatis clare constat, cum non exclude-
re alias graviores censuras, quibus
fortasse dignæ sunt aliquæ ex ijs sexa-
ginta quinque propositionibus. Inqui-
rimus ergo, an ea propositio, quæ ne-
gat obligationem sub mortali ser-
vandi festa, sit digna graviore cen-
sura.*

28. P. Valentia agens de præ-
cepto ieiunij (vt refert Amadeus
tract. de Ieiunio prop. 6. num. 4.)
asserit, eam opinionem, quæ negat
gravem obligationem, esse temera-
riam. Quod idem diceret, de præ-
cepto servandi festa; cum de omni-
bus quinque Ecclesiæ præceptis ea-
dem sit ratio. Ea ergo opinio merito
censetur temeraria. Illa enim propo-
sitiō temeraria est, quæ opponitur
communi sententiæ Doctorum, qui
illam timentur tamquam certam;
sic se habet ea opinio damnata, vt
constat ex dictis: ergo est temeraria.
Quod si duo, vel tres contradicunt,
temere procedunt.

29. P. Suarez tom. 3. in 3. part.
disp. 88. sect. §. *Dicendum*, asserit,
esse de Fide, dari in Ecclesia præcep-
tum graviter obligans ad auditionem
Missæ in diebus festis. Dicit autem
esse ex Fide, non quia hæc gravis
obligatio sit immediate revelata, sed
quia infertur evidenter ex vna præ-
missa de Fide, adiuncta alia præmissa
evidenti.

30. Iuxta quem sensum assero, eam
propositionem damnatam esse erro-
neam. Ita docent aliqui Recentiores
agentes de præcepto ieiunij, teste
Amadeo vbi supra. Procius confir-
matione, præmittendum est, con-
clusionem Theologicam esse illam,
quæ evidenter deducitur ex vna præ-
missa de Fide, & alia evidenti.

31. Probatur conclusio. Illa est
propositio erronea, quæ contradicit
con-

Valen.
Amad.

Suar.

conclusioni Theologicæ: sic se habet ea propositio damnata: ergo erronea est. Maior est certissima. Est enim erronea propositio illa, qua quis vi consequentiæ cogitur negare propositionem de Fide: sed qui contradicit conclusioni Theologicæ, cogitur vi consequentiæ negare præmissam de Fide: ergo propositio erronea est, quæ contradicit conclusioni conclusioni Theologicæ. Probatur minor: nam conclusio Theologica est, quæ evidenter inferitur ex vna præmissa de Fide, & altera evidenti: sed in argumentatione legitima, quæ constat vna præmissa de Fide, & altera evidenti; cum nequeat quis negare consequentiam, quæ evidenter inferitur, neque præmissam evidentem, quia non potest claudere oculos evidentiæ; cogitur negare præmissam de Fide: ergo qui contradicit conclusioni Theologicæ, vi consequentiæ cogitur negare propositionem de Fide.

32. Iam vero minor prioris syllogismi, quod propositio negas obligationem gravem servandi festa, contradicat conclusioni Theologicæ illatae ex vna præmissa de Fide, & altera evidenti, ostenditur hoc syllogismo: *Ecclesia habet potestatem imponendi gravem obligationem servandi festa: sed de facto illam imposuit: ergo imposita est talis obligatio gravis servandi festa.* Cuius syllogismi conclusio evidenter inferitur ex præmissis; nam licet syllogismus non servet formam Aristotelicam; tamen conclusio ex necessaria, & metaphysica connexionione antecedentis cum consequenti, evidenter inferitur. Deinde propositio maior est de Fide; & minor est evidens; cum ex supra dictis constet, esse evidens, dari tale præceptum impositum ab Ecclesia. Ea ergo est conclusio Theologica. Sed propositio damnata negat, quod ea conclusio Theologica affirmat: ergo illi contradicit.

33. Advertendum tamen est (vt observavi in 2. part. Crif. Theol. disp. 23. cap. 8. num. 233.) aliud esse, quod propositio sit erronea secundum se, & aliud, quod sit erronea, vt ab isto homine asseritur. Dicimus ergo, eam propositionem damnatam, esse secundum se erroneam propter dicta; si vero aliquis in eo syllogismo negaret minorem, quamvis evidentem, nempe claudens oculos evidentiæ, vt ab eo homine asseritur, non est erronea; quia negans propositionem evidentem, non cogitur negare propositionem de Fide; erraret quidem contra evidentiæ rei, sed non contra veritatem Fidei.

CAPUT V.

Deciditur secunda pars Dissertationis circa propositionem LIII.

ARTICVLVS I.

Referuntur Authores, & refellitur eorum fundamentum.

SUMMARIVM.

Comparatur auditio simultanea duarum Missarum cum simultanea auditione duarum partium Missæ. num. 35.

Quomodo verificatur illud proloquium, sicut se habet totum ad totum, ita se habet pars ad partem? num. 36. & seqq.

Missæ est quid compositum, sed successivum. n. 39.

Sicut se habet totum ad totum, ita pars ad partem sibi correspondentem. num. 40.

Dam.